

[Maisted]

tilbage lige på det tidspunkt, da det hele skulle til at gå så godt?

Gammelgaard (KF):

Forud for regeringsskiftet i 1982 blev der talt meget om økonomisk sammenbrud, ja, man brugte direkte betegnelsen, at vi befandt os på afgrundens rand.

Jeg tror, det er symptomatisk, at hr. Svend Auken slet ikke har nævnt noget om det i dag; det er dog en afgørende forandring, og jeg tror, at der i denne socialdemokratiske holdning ligger en erkendelse af, at den økonomiske situation er afgørende anderledes nu, end den var under den tidligere regering. Vi har opnået fremskridt på en lang række områder.

Hr. Svend Auken kritiserede jo heller ikke i dag udviklingen, hvad angår beskæftigelsen og nedbringelsen af arbejdsløsheden, og han kritiserede ikke, at statsunderskuddet er ved at være væk. Han kritiserede heller ikke udviklingen, hvad angår inflationen, renten, reallonnen eller den økonomiske vækst, der sætter rekord. Det eneste, han tog fat i på kritisk manér, var betalingsbalancen, og da er det jo, man må stille sig det spørgsmål, hvad det egentlig er, hr. Svend Auken vil gøre, den dag vi får bragt betalingsbalanceunderskuddet ned og når vort mål på dette område. Det bliver interessant at se, men under alle omstændigheder har hr. Svend Auken endnu ikke givet os et svar på, hvad det er, socialdemokratiet vil gøre her og nu, hvad angår betalingsbalancen, ud over det, som regeringen foretager. Han sagde noget om, at der ikke blev foretaget indgreb over for forbruget. Vil det sige, at det, socialdemokratiet ønsker at få gennemført nu, er en traditionel afgiftsbuket? Vi fik ikke noget svar.

Det eneste konkrete, man har gjort fra socialdemokratiets side, er at stille nogle ændringsforslag til finansloven, hvis konsekvens vil være en forøgelse af underskuddet på betalingsbalancen, og så har man sagt, at hvis man på et eller andet tidspunkt fik regeringsmagten, ville man gennemføre et program, som man så har fremlagt for os. Det kan kun tolkes på den måde, at kom man i den situation, skulle der igen bruges penge. Så ville man bryde alt det ned, som den nuværende regering har bygget op, og så bliver der tale om en regning til hele folket.

Jeg mener, at det, vi kan konkludere på baggrund af den debat, vi har haft her i dag, er, at der ikke er noget alternativ til den nuværende regering og dens politik. S og SF er vildt uenige om de helt centrale politiske emner. De kan ikke samarbejde. Der er den nuværende regering og ikke andre muligheder.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg medgiver gerne hr. Gammelgaard, at det er svært at være alternativ til ingenting. Alle ved jo, at den nuværende regering på forhånd har afskrevet at få indflydelse på en række helt centrale politiske områder her i folketingset og sagt: de betyder ingenting; vi har selvfølgelig vores ideer, men her kan folketingset flertal bestemme, det blander vi os ikke i.

Tilbage er den økonomiske politik, og hvad er det, vi må konstatere vedrørende den økonomiske politik? Det er, at Danmark – og det glæder vi os jo alle sammen over – har fået en enestående chance i kraft af et internationalt opsving, men at vi ikke har forvaltet denne chance særlig klogt. Vi har tilladt vore markedsandele at blive mindre, vi har tilladt, at vores opsparing ikke er steget, men faldet, vi har tilladt, at den luksusprægede del af det private forbrug er vokset, hvad vi ikke har råd til, osv. Vi har tilladt, at den internationale gældsætning er vokset kraftigere end nogen sinde før, til trods for at vi skulle bruge disse år, hvor vi fik rygstødet, til at rette op på situationen.

Men hvis hr. Gammelgaard har brug for to gode ideer til, hvad man kunne gøre, selv når man er borgerlig, og ville prøve at lytte lidt efter, hvad andre mennesker sagde i forbindelse med den finanslov, vi har til behandling her, så skulle man i stedet for at give alle arbejdsgivere et tilskud på knap 3 mia kr. til ingen verdens nytte afsætte disse 3 mia kr. til en målrettet indsats for at fremme dansk eksport og dansk teknologisk udvikling. Ét forslag.

Et andet forslag: man skulle med det samme afskaffe adgangen til for enhver momsregistreret virksomhed frit at optage finanslån i udlandet og bruge løs af pengene uden nogen form for kontrol.

Det var da to forslag, som man kunne gribe til med det samme. De ville ikke forrykke